

liber som oftest i Egteskabet mere under Forholdet til Fattigvæsenet end Manden. Der gjøres hende langt mere Uret, og derfor er der god Forstand i at bestemme, at kun, naar hun har Særformue og ikke er endelig skilt fra Manden, skal hun komme ham til Hjælp, forsaavidt, hun er nødt til at henvende sig til Fattigvæsenet, og forsaavidt Øvrigheden resolverer, at hun skal hjælpe ham. Jeg tror ikke, at der er Grund til at gaa videre. Jeg veed ikke, hvorfra den Husfru, som ikke er saaledes stillet, skal tage Midler til at komme Manden til Hjælp. Det ærede Medlem, jeg henvender mig til, drog ogsaa en anden Konsekvents af Ligestillingen mellem Mand og Kvinde, idet han vilde have, at uægte Børn skulde understøtte ikke blot deres Moder, men ogsaa deres Fæder, naar de være blevne ældre. Men det turde dog være en mærkelig Konsekvents at drage, at et uægte Barn skal vedfjende sig og understøtte den Fader, som maaske ikke har villet vedfjende sig ham, men er bleven tvungen til at udrede Alimentsbidragene. Og vil man sige, at det i denne Lov gjælder om at opstille den formelle Ligestilling, vil man sikkert derved komme til at vise positiv Uætsærdighed, og det ønsker man dog ikke. — Det ærede Medlem for Præstø Amtss Bde Valgfreds omtalte, som nævnt, nærmere § 9 og forlangte, at jeg skulde høre mig om den. Det ærede Medlem opstavede for det Første det Spørgsmaal, om der skulde gaa Dom og Forlig i Forvejen, ligesom med Loven om uægte Børn. Det kan der ikke være Tale om. Her er der et Forhold, som først kommer frem gennem Fattigvæsenet. Fattigvæsenet henvender sig til vedkommende administrative Autoritet, og det er den, som afgjør Sagen, som under Hensyn til den Forpligtedes Naar skal tage i Betragtning, om det er ham vanstelig at udrede det, der kræves til Forsørgelsen. Det ærede Medlem siger nu, at der vil komme en forøget Byrde paa Kommunerne, men det er en ret mærkelig Anskuelse, som det ærede Medlem er kommen til, thi det Gnefte, der kan følge af Paragrafen, er en Formindsættelse af Byrden for Kommunen. Nu er det saa, at Kommunen vil komme til at bære denne Byrde, naar der sker Henvendelse til Fattigvæsenet, medens Paragrafen vil sætte Kommunen i Stand til at faae Noget af Vedkommendes Slægtninge. Der kan altsaa ikke være Tale om en forøget Byrde. Men saa siger det ærede Medlem, skule Kommunerne staa i Forskud her ligesom med Hensyn til Bidraget for uægte Børn. Saa selvfølgelig; det vil kunne ses allerede deraf, at her er

kun Tale om den Hjælp, som ellers ydes som kommunal Fattighjælp, og det følger af sig selv, at Kommunen kan ikke lade Vedkommende sidde og sulte og fryse, medens den venter paa vedkommende Slægtninge. Nei, Kommunen skal give Bidrag, og det bliver da Kommittens Sag at faae det refunderet af de vedkommende Slægtninge. Nu har der været ærede Medlemmer, som have været bange for, at der ikke skulde foregaa noget Pasjende overfor disse Familienmedlemmer, som ifølge § 11 skulle yde Bidrag til Andre; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar Fattigvæsenet vil gjøre Krav paa Hjælp af den her omhandlede Bestaffenhed, har det at fremstafte de fornødne Oplysninger, for at det kan afgjøres, om den, hos hvem Bidraget kræves, kan taale at udrede det, saasom ved Attester fra Underøvrigheden, Præsten og andre med Vedkommendes Forhold bejendte troværdige Personer, ligesom der altid bør gives den, hvem Bidraget søges paalagt, Leilighed til at erklære sig over Sagen, naar den kommer til Afgjørelse. Det staar i § 11, 2det Stykke. Der er altsaa i ethvert Fald taget ret betryggende Bestemmelser i denne Henseende.

I det 2det Kapitel har ganske naturligt Spørgsmaalet om Forsørgelsesstedet og navnlig Bestemmelsen om de 5 Aar, givet Anledning til nogen Uenighed. Jeg tror at kunne opholde mig en kort Tid herved, thi det er i Virkeligheden kun et enkelt Medlem, det ærede Medlem for Viborg Amtss 5te Valgfreds (Thørup), som er saa ivrig paa at faae Tidsfristen af de 5 Aar forkortet. (Thørup: Det vil Tiden vise). Saa det vil Tiden vise. Der er enkelte Medlemmer, som f. Ex. det ærede Medlem for Svendborg Amtss 7de Valgfreds (Brockenhuus-Schack) og det ærede Medlem for Ringkjøbing Amtss 2den Valgfreds (Naberg) — det sidste ærede Medlem har jo megen praktisk Erfaring i disse kommunale Forhold — som ere mest tilbøielige til at gaa til en længere Aarrække; og skulde jeg udtale Tilbøielighed til Noget, vilde den ogsaa gaa i den Retning; men de fleste synes at ville staa sig til de 5 Aar, og jeg tror, det er en rigtig Regel, eller at vi i ethvert Fald skulde blive ved det, som vi nu engang have, da det har vist sig, at man saa nogenlunde kan komme vel igjennem dermed. Jeg opholder mig saare nødig ved de ærede Medlemmers Sigtelser til Forbrivelsesstanden omkring her i Landet. Det er mig saare trykkende, at det skal indregistreres her, at der vel har mærkt i Landkommuner og i de mindre Kommuner, thi andet Steds